

Ziarno zboża

(3 niedziela Adwentu, rok C, Łk 3, 10-18)

To zgietł, aby nie powiedzieć, że panika na brzegu! Przybywają zewsząd, zbiegają do brzegów Jordanu i otaczają Jana z każdej strony. Wszyscy się spieszą, z tym samym pytaniem: „Co powinniśmy robić?” I Jan zwraca się do tych, którzy są celnikami, żołnierzami lub prostymi ludźmi, którzy chcą zobaczyć, co się dzieje. Jego odpowiedź jest ciągle ta sama: czynić dzieła pokory, sprawiedliwości, nie przemocy i miłości.

Gdy zwraca się do celników, tych mało cenionych ściągaczy podatków, wie dobrze, że nie brakuje im okazji do skręcenia ramienia podatnikom. Prosi ich o powściągliwość. Do żołnierzy- najemników zwraca się z tym samym, wiedząc że poza służbą nie krępują się, aby „położyć nacisk” na tych, których zatrzymują, aby zaokrąglić żołądek. Przekupstwa były praktycznie ciągłe.

Wobec nich, ryzykując bycie nieco rewolucyjnym, Jan mówi ogólnie: „Stop! Miejsce na sprawiedliwość! Przygotujmy drogę temu, który przychodzi, Mesjaszowi, który nas wyzwoli od tego balastu, który ciąży na naszych sercach i który zacernia nasze dusze. On oddzieli dobre ziarno od plewy. Ziarnem napełni swe spichlerze, a plewy wrzuci do wielkiego ognia”.

Nie wątpiąc w to, pragniemy być traktowani jak dobre ziarna zboża, aby nie skończyć w ogniu jak słoma! Warto, powiedzą niektórzy. Myślę, że przede wszystkim dzieje się to każdego dnia, krok po kroku, w naszych domach, jak i na ulicach. Aby użyć jednego z anglicyzmów, które niszczą nasz język, przyjmijmy „Christian attitude”!

Pozwólmy najemnikom naszych czasów współczesnych przejść wszystkie zasadzki, które społeczeństwo zastawia na ich oczach i, jak Chrystus prosi nas o to, przeżyjmy głęboko nasze życie chrześcijańskie, życie miłości i pokoju, życie gdzie zielone jeszcze ziarna zboża, jakimi jesteśmy, mogłyby dojrzeć pod ciepłymi promieniami słońca naszej wiary w Boga.

Bernard Vollerin, tłumaczenie: Joanna S.